

fremstattes Forslag om dens Fornyelse eller Revision, og i Henhold hertil er dette Lovforslag fremsat. Man vil se af Bemærkningerne, at Ministeriet har spurgt Kommunerne om deres Stilling til Loven, og at det har vist sig, at 342 Landkommuner have udtalt sig for Lovens Fornyelse, 665 imod. Af Byraadene have 39 udtalt sig for Fornyelse og 27 imod. Efter at Loven nu har virket i 3 Aar, vil det formentlig være meget naturligt at gaa over til at stille Kommunerne helt frit, og det kan ogsaa, finder jeg, være rimeligt, at man opfører et Beløb, som kan ydes af Statskassen til Fordrivelse af Rotter paa de Staten tilhørende Ejendomme. Jeg kan saaledes i det hele anbefale, at man søger Enighed tilvejebragt paa det her foreliggende Grundlag.

Lange: Jeg skal med Hensyn til det foreliggende Lovforslag udtale, at jeg kunde ønske, at Loven blev saaledes udvidet, at man kom til at støtte denne Sag mere, end det efter Lovforslaget vil blive Tilfældet. Jeg har den Opfattelse, at de Penge, som anvendes paa denne Sags Fremme, ere saa godt givne ud, som Penge overhovedet kunne udgives til noget andet Formaal her i Landet. Det beklagelige er, at man i Virkeligheden ikke paa nogen mulig Maade er i Stand til at bevise, hvilken Nytte Loven har gjort. Men hvis der ikke her i Tinget kan blive Enighed om at udvide Lovforslaget ikke saa lidt, vil jeg dog haabe, at vi alligevel kunne blive enige om at fremme Sagen paa en mere omfattende Maade, end Lovforslaget her gaar ud paa. Jeg tror, at Sagen er saa god, at den fortjener Støtte fra Statens Side.

J. Andersen: Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) fremsatte her. Ogsaa jeg tror, at Sagen er af saa stor Betydning, at der bør ofres noget mere paa den, og det forekommer mig, at de Forsøg, der ere gjort i 3 Aar, ere for lidt, man maa efter min Mening foretage disse Forsøg i en Aarrække endnu, for derved at komme til større Klarhed over, hvilke Fremgangsmaader der er de bedste til Bekæmpelse af Rotter. Jeg skal ikke her nævne noget bestemt Forslag, men jeg vil gerne være med til, at Forsøgene, navnlig med rottetdræbende Midler, blive førte videre i Løbet af de kommende Aar, og at der dertil bliver ydet et noget større Beløb end det her foreslaaede.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Sigurd Berg: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 125 af 4. Maj 1907 om Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3321).

Sagen sattes under Forhandling.

J. C. Christensen: Det foreliggende Lovforslag bestaar af 4 Paragraffer, hvoraf de 2 have et virkeligt reelt Indhold, medens de 2 have et mere formelt end reelt. De to Paragraffer, som have et reelt Indhold, og som forandre den bestaaende Tilstand, ere §§ 1 og 4. Ved § 1 vil der medføres en større Forandring i den nu bestaaende Tilstand, og ved § 4 vil ogsaa medføres nogen Forandring, for saa vidt den tilsiger Hjælpekassen nogle flere Penge, end der hidtil har været ydet. §§ 2 og 3 forandre i Virkeligheden ikke den bestaaende Tilstand, idet deres Indhold er af formel Art. I disse to Paragraffer siges det for det første, at Hjælpen ikke kan nægtes af den Grund, at vedkommende ikke er forsørgelsesberettiget i Kommunen, og dernæst, at det særlig paahviler Hjælpekassens Bestyrelse at drage Omsorg for værdige trængende Enker med uforsørgede Børn, og at der særlig skal tages Hensyn til Børnetallet. Den bestaaende Hjælpekasselov har denne Bestemmelse, og det er egentlig derpaa, hele Loven hviler, at hvad der ydes, skal ydes efter Skøn. Hjælpekassens Bestyrelse er ikke bunden af Regler, det er dens Skøn, som er afgørende, og denne Regel skal fremdeles opretholdes, siges det i denne Paragraf. Men saa gives der en særlig Regel, som dog formentlig skulde virke indskrænkende paa Skønnet eller i hvert Fald regulerende paa